

Endelig er det i § 19 fastsat, at ophold i sikringscelle og anvendelse af fikseringsmidler ikke må udstrækkes længere, end det skønnes absolut påkrævet.

5.8.5.2. Straffelovrådets forslag

Om arbejdsgruppens overvejelser henvises til 1989-betænkningen, s. 231-233, 660-661, jf. §§ 60-61 i arbejdsgruppens lovudkast, og s. 720-721, og om Straffelovrådets overvejelser henvises til 1998-betænkningen, s. 114-115, jf. §§ 65-66 i rådets lovudkast, og s. 254-255.

Straffelovrådet kan med enkelte redaktionelle ændringer tiltræde arbejdsgruppens forslag til bestemmelse om anvendelse af *håndjern*.

Rådet foreslår på den baggrund, at der som § 65, stk. 1, i rådets lovudkast indsættes en bestemmelse, hvorefter der kan anvendes håndjern, hvis det er nødvendigt (1) for at afværge truende vold eller overvinde voldsom modstand, (2) for at hindre selvmord eller anden selvbeskadigelse, eller (3) for at hindre undvigelse.

I § 65, stk. 2 og 3, foreslås det fastsat, at håndjern ikke må anvendes, såfremt det efter indgrebets formål og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb, samt at håndjern skal anvendes så skånsomt, som omstændighederne tillader.

Endelig foreslås i § 65, stk. 4, indsat en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om anvendelsen af håndjern, herunder om lægetilsyn og andet tilsyn.

§ 65 indebærer en lovfæstelse af adgangen til at anvende håndjern. Bestemmelsen medfører ikke ændringer i forhold til den nuværende retstilstand.

Det bemærkes herved, at de regler om lægetilsyn, der fastsættes i medfør af § 65, stk. 4, i rådets lovudkast, alene tager sigte på tilfælde, hvor anvendelsen af håndjern ikke er forbundet med magtanvendelse. I disse tilfælde bør der efter rådets opfattelse alene være pligt til at tilkalde læge, hvis der er mistanke om tilskadekomst hos den indsatte i forbindelse med anvendelsen af håndjern, eller den indsatte selv anmoder om lægehjælp, jf. herved håndjernscirkulærets §§ 3 og 6, stk. 2, og pkt. 5.8.5.1. ovenfor.

I de tilfælde, hvor anvendelsen af håndjern har været forbundet med magtanvendelse, foretages lægetilsyn efter reglerne herom i § 62, stk. 4, 2. og 3. pkt., i rådets lovudkast, jf. pkt. 5.8.3.2. ovenfor. Det indebærer, at der skal gennemføres lægetilsyn, medmindre det findes åbenbart unødvendigt. Endvidere skal læge altid tilkaldes, hvis den indsatte anmoder herom.

Straffelovrådet kan endvidere med enkelte ændringer tiltræde arbejdsgruppens forslag til bestemmelse om anvendelse af *sikringscelle*.

Rådet foreslår på den baggrund, at der som § 66, stk. 1, i rådets lovudkast indsættes en bestemmelse, hvorefter en indsat efter bestemmelse af institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, kan anbringes i sikringscelle og herunder tvangsfikseres ved anvendelse af bælte, hånd- og fodremme samt handsker, hvis det er nødvendigt (1) for at afværge truende vold eller overvinde voldsom modstand, eller (2) for at hindre selvmord eller anden selvbeskadigelse.

I § 66, stk. 2 og 3, foreslås det fastsat, at anbringelse i sikringscelle og tvangsfiksering ikke må foretages, såfremt det efter indgrebets formål og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb, samt at anbringelse i sikringscelle og tvangsfiksering skal foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader.

I § 66, stk. 4, foreslås indsat en bestemmelse om lægetilsyn, hvorefter institutionen ved tvangsfiksering af en indsat i sikringscelle straks skal anmode en læge om at foretage tilsyn med den indsatte. Lægen skal tilse den pågældende, medmindre lægen skønner sådant tilsyn åbenbart unødvendigt.

Endelig foreslås i § 66, stk. 5, indsat en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om godkendelse af sikringsceller og om anvendelsen af sikringsceller og tvangsfiksering, herunder om lægetilsyn og andet tilsyn.

Forslaget i § 66 indebærer en lovfæstelse af adgangen til at anvende sikringscelle.

Bestemmelsen medfører, at kompetencen til at træffe bestemmelse om anbringelse i sikringscelle og anvendelse af tvangsfiksering forbeholdes institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, jf. § 66, stk. 1. Bestemmelsen er herved på linie med andre bestemmelser i rådets lovudkast, hvor kompetencen under hensyn til afgørelsens indgribende karakter foreslås henlagt til institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til § 53, stk. 1, 2. pkt., i rådets lovudkast om nægtelse af besøg af bestemte personer, jf. pkt. 5.7.2.2. ovenfor, samt § 55, stk. 4, og § 60, stk. 5 og 6, om tilbageholdelse af breve mv. og andre effekter, jf. pkt. 5.7.3.2. og pkt. 5.8.1.2.

Endvidere indebærer § 66, stk. 4, i rådets lovudkast i forhold til arbejdsgruppens lovudkast en præcisering af reglerne om lægetilsyn ved anbringelse i sikringscelle og tvangsfiksering med henblik på at sikre, at institutionen ved tvangsfiksering af en indsat i sikringscelle straks skal anmode en læge om at foretage tilsyn